

Nezvesto listje.

Zložila Luíza Pesjakova.

Na strmi gori stalo
Prežlahno je drevó,
Ponosno in visoko,
Mogočno in lepó.
In veje so obrastle
Obilno žlahni les,
Prečvrsto listje krilo
Je veje čez in čez.
In drévo je napadel
Prestrašen, hud vihár,
Je srce stare lipe
Zahteval si za dar.
Presilno je pritisnil,
Pokazal svojo moč,
Da lepo, blago drévo
Ogrinjala je noč.
Al vendar se upira,
Ker panj*) je še krepák,
Neprémagljiv odbiva
Nevihtu ko junák.
In trdno in mogočno
— Drevesu na korist —

Stojé njegove veje,
In trden je tud' list.
Nezvestih in nevernih
Je malo le peres,
Da hrumu so sledili
In izdajáli les. —
Nevihta je minula,
Pokój je kraljeval
In zaslužéni blagor
Je drévo spet obdal.
Čislaje se mu čudil
Vsakteri je pogled,
In solnce izhajalo
Mu lepše je ko pred.
Al listje že odpadlo
Se je kesalo zdaj,
Je prirojene sreče
Želelo si nazaj.
Doseči je ni moglo,
In revno se suši —
Kot listje vsako vsahne
Ki drevje zapusti.

*) panj — deblo.

Dopisi.

Iz Zagreba 28. jan. Nr. 11. — Že nekoliko časa pred sklicem banske konferencije je počil glas pri nas, da v život stopi akademija in vseučilišče, da se železnica naredi iz Reke v Zemun in še drugega več. Nekako čudno se nam to zdí, da ravno v tem času dohajajo taki ljubki glasovi; ali bode beseda kmali s papirja stopila v delo, kazala bode prihodnost. Ne daj Bog, da bi bile zvezdice te zopet le vešice, ktere zginejo kakor pridejo! Kar se tiče utemeljenja jugoslovanske akademije, se je po Zagrebu glas raznesel, da se bodo pravila, ki že skoro štiri leta u prahu naše dvorske kancelarije ležé, „tandem aliquando“ potrdila, ter da smemo uživotvorenja tega zavoda v kratkem doživeti. Zvedil sem po prijatlu, da je zaklad akademije na koncu leta 1864 iznašal v gotovini 173.926 gold. 70 $\frac{1}{2}$ kr., zaklad za utemeljenje jugoslovanskega vseučilišča pa 11.516 gold. 28 kr. Kakor hitro bodo pravila potrjena — če se bo uresničilo, kar se govori — se bo „matica ilirska“ s svojim imetkom z blizo 35.000 gold. — z akademijo fuzionirala, in če temu priračunamo tiste znatne doprineske, ki se še niso uplačali, ker so bili pod tem pogojem obečani, da se bodo plačali tačas, kadar bodo pravila potrjena, moremo v kratkem času se nadjati glavnice skupne na 300.000 gold.; — za pričetek gotovo zadosta! — Banska konferencija je na 4. februarja pozvana, da izradi volilni red, po katerem se ima sklicati prihodnji deželni zbor. Konferencije take so važne; da vlada odkritosrčno pozvé mnenja različna, treba je izvedenih, skušenih, zgovornih rojakov; s tem ali unim, ki je v tacih zborih le „masculus pictus“, ni ne vladi ne deželi pomagano. Med imeni tistih mož, ki so poklicani v posvèt, pa pogrešamo marsikoga, ki je na glasu ko narodnjak, ko poštenjak, in ki bi bil v konferencii prav na svojem mestu. Posebno pa pogrešamo vrlega našega Mirka Bogovića, — moža, ki ima zaupanje vseh stanov naše zemlje, ki je do zdaj pokazal na slovstve-

nem i političnem polji, da mu je v resnici mar za blagor in napredek naroda, — moža, ki je zmiraj ravne pote hodil, — moža, od ktereга vsakdo mora reči, da je značajan.

Iz Celovca. Čitavnica je 24. dne u. m. obhajala prvo svojo obletnico. „Slovenec“ piše, da dvorana je bila krasno okinčana, gospodov in gospá v kaj lepi obleki s slovanskimi znamenji in venci se je snidlo toliko, da je bila res velika gnječa. Gospod tajnik Jenčič je pričel obletnico z govorom, potem pa so se pevci izkazovali in je huzar, rojen Čeh, na ustno harmoniko izvrstno godel, slednjič pa je bil bal, kateri je razveseljeval mladi svet do jutra. Vse je bilo židane volje in želeli smo „Čitavnici“ in njenemu prvosedniku mnogo let, in da bi se širil iz nje blagi slovenski duh zmirej dalje in dalje!

Iz Koroškega. — 18. dne u. m. je umrl častiti gosp. Juri Ilgo, fajmošter v Kneži. Pastiroval je 30 let na tej fari, ktera na jugu od Švinje stoji. Veliki dobrotnik je bil vsej okolici. Bodi vrlemu gospodu zemljica lahka! J. Rupnik.

Iz doljnega Štajarskega 29. jan. — Dnešnji list štajarskega „Telegrafa“ je prinesel prečudno novico, da namreč c. kr. ministerstvo hoče zabraniti na gimnazii berilo Gundulića, Palmotića in Gjorgića. Neverjetna nam je ta novica, naj jo premetamo, kakor koli, na vsako stran. Ako se na nemških avstrijskih gimnazijah ne branijo berila klasikov nemških, ki niso Avstrijanci, se vendar tudi na gimnazijah slovenskih dežel ne bojo branili naši klasiki slovanski. Prazna pravlica pa mora temveč biti ta novica, ako pogledamo v „Organisations-Entwurf“ za gimnazije od leta 1849, in vidimo, da se berilo teh klasikov gimnazijam priporoča. Vendar ne bomo šli takošne rakove poti, da to, kar je visoka vlada leta 1849 sama hvalila in priporočala, bi zdaj leta 1865 branila? Zato mislimo, da je ta novica zopet ena tistih „račic“, ktere mnogo-krat plavajo po plitvih časnikarskih vodica.

V Trstu 28. jan. * — Kar so se pričele pustne zabave, naša čitalnica tako krepko napreduje, da rodoljubemu človeku srce v prsih poskakuje. Vsak dan se oglašajo novi družabniki, tako, da so nam časi že prostori pretesni. Imamo ta predpust pet besed s plesom; samega plesa zato nismo napravili, ker imamo pred očmi narodno korist, ktere sam ples nič ne pospešuje. Do zdaj smo že imeli dve besedi s plesom. Že pri prvi besedi si je pridobil čitalnični jako pomnoženi pevski zbor občno hvalo; gospica M. je tako izvrstno govorila Valjavčevo „Slovensko dekle“, da jo po vsej pravici imenujemo izredno govornico, gospod V. pa je tri igre na citre tako milo i nježno igral, da je očaral vsako srce. Tudi 27 skedenjskih pevcev kmetov je pelo dva zbora z veliko pohvalo. Še lepša od prve pa je bila druga beseda. Petje je bilo tako lepo i krasno, da tacega še nismo čuli, i Bilčeva igrice „Slovenija oživljena“ je zbudila tako ploskanje, kakoršnega v naši čitalnici še nikoli ni bilo, pa so gospodje tudi tako izvrstno igrali, kakor pravi umetniki. Že prejšnje čase smo želeli, naj nas čitalnica z deklamacijami in igrami časi razveseli, pa rekalo se je, da ne bi to bilo zanimivo, zdaj pa se je pokazalo, kako po vseči so take reči. Naj pristavim še to, da gospé i gospice hodijo na veselice prav po domače oblečene, kar je res lepo, hvale in posnemanja vredno. — Naše mestno svetovalstvo je zopet odstavljeno; vzrok temu je nelojalno vedenje v skrivnej seji, ko se je govorilo o izdajstvenem predlogu, ktereга je, kakor se sliši, neko tajno društvo poslalo ministerskemu prvosedniku v Torin, oznanovaje mu želje i namene tržaških prebivalcev. Vse se zarad tega srdí nad odstavljenim mestnim svetovalstvom. Trst pošlje

od zdolej na desni polovici beri: „delovanjem, kakor tudi sam izgled...“ — Str. 185 vrst. 16 do 17 namesti: neopazivši beri: neopravivši. — Str. 209. v. 16. namesto Ašen beri: Jasen.